

Höjden är 3,85 m, bredden vid foten 1 m, i toppen 65 cm, största bredden på mitten 76 cm, tjockleken är på högra sidan, som är slät och vinkelrät mot ristytan, vid ristningens början 45 cm, på mitten 48 cm, i toppen 36 cm. Vänstra kanten är tunnare och oregelbunden, på mitten 25 cm, i toppen c. 25 cm. Slingans bredd är 8—9 cm.

Ristningen är tydlig och rätt väl bibehållen. I det första namnet **iluhi** äro **il** dock alldeles borta, i det slingan framträder på stenen ungefär vid det ställe, där **l** bör ha stått. Av **u** finnes knappt 1 cm av staven nedtill och 3 cm av bistaven, av **h** nedre staven och de nedre bistavarna, av **i** 5 cm nedifrån.

Uti **lit** finnas 6 cm av staven till **l** nedifrån, bistaven är alldeles borta, **it** äro fullständiga. Uti **raisa** är **i** täckt av cement. Prep. 'efter' är alldeles tydligt ristad **aeftir**. Uti **leti** är prickken på **e** synnerligen tydlig. I **saul** äro övre staven och högra bistaven av **a** fyllda av cement. Sista ordet är **hans**: och står på korset nedifrån och uppåt, föregånget av punkt och följt av kolon.

Inskriften är alltså följande:

:iluhi: iit: raisa: stain: pina: aeftir: sihstain: fapur: fapur: sin: leti: kup: saul: Korsfoten: hans:

En motsvarighet till **lete: kup: saul: hans**: förekommer flerstädes, nämligen **kristr: liti: anta** B. 1146, L. 871 Korpbron, Ludgo sn, Sdml, undersökt av mig 1899; **kup × liti × sal × paira** B. 375, L. 69, D. I, 128 Gryta gård och sn, Uppl., **kiristr: litin: sahlus hos** B. 500, L. 242, D. I, 231 Bräckstad, Tensta sn, Uppl., **litin kusu** (= **kup salu**) B. 505, L. 245, D. I, 246 Rångstad, Viksta sn, Uppl., **liti: kup: sau-** Öl. 51 Köping, och troligen har **l[iti] kiri[st]r a[t] h[ans]** även stått i B. 496, L. 243 Altomta, Tensta sn, Uppl., ehuru runorna inom [] i B. 496 saknas eller äro ofullständiga.

Stephens, *ONRM*. II, s. 735—737, förklarar dessa konj. såsom isl. *liti* 'må se' och anför flera motsvarigheter från me., nämligen *Jhesu him save ant see!*, *God yow se!*, *God loke the!*, *God fe mot leke!*, alla med betydelsen: »Gud bevare dig (honom)!» Bugge, *Runverser*, s. 51, anser, att skrivsättet **lete** talar för att i stället antaga pres. konj. av isl. *létta*, fsv. *lætta* 'lätta', som ävenledes ger en god mening, då det med dat. betyder 'skaffe en (e—m) nogen Lettelse eller Vederkvælgelse', Fritzner, *Ordbog*².

Översättning: Illuge lät resa denna sten efter Sigsten, sin farfader. Lättnad give Gud åt hans själ!

Männe icke denne Sigsten är den samme som rest den mycket ålderdomligare runstenen Ög. 149 Furingstad?

153. Styrstad, kyrkogårdsmuren, Lösings hd.

Pl. L. Fig. 2.

Litteratur: B. 856; L. 1096; W. 16; Peringskiöld, *Mon.* VII; Broocman, *Beskr. öfver Östergötland*, s. 515; P. A. Säve, *ATS*. II, s. 94; *Reseberättelse* 1862, s. 32, teckn.; E. Ihrfors, *Ostrogothia sacra*, s. 20, teckn.; C. F. Nordenskiöld, *Reseber.* 1871, s. 162, teckn.

B. 856 anger visserligen kyrkogården som platsen för denna och följande runsten Ög. 154, men teckningen visar båda dessa runstenar i liggande ställning på kant infattade

i en mur, som förmodligen var kyrkogårdsmuren. Broocman säger, att den år 1670 legat på kyrkogården men att den icke mer finnes, P. A. Sæve omtalar, att den återfanns de senare åren under kyrkans reparation och grävningarne därvid helt oskadad.

Runstenen sitter nu inmurad i upprätt ställning på utsidan av södra kyrkogårdsmuren 2,45 m öster om portöppningen och höjer sig 58 cm över muren.

Ämnet är röd granit. Höjden är 1,5 m, bredden över toppslingan 1,15 m, vid foten 1,37 m.

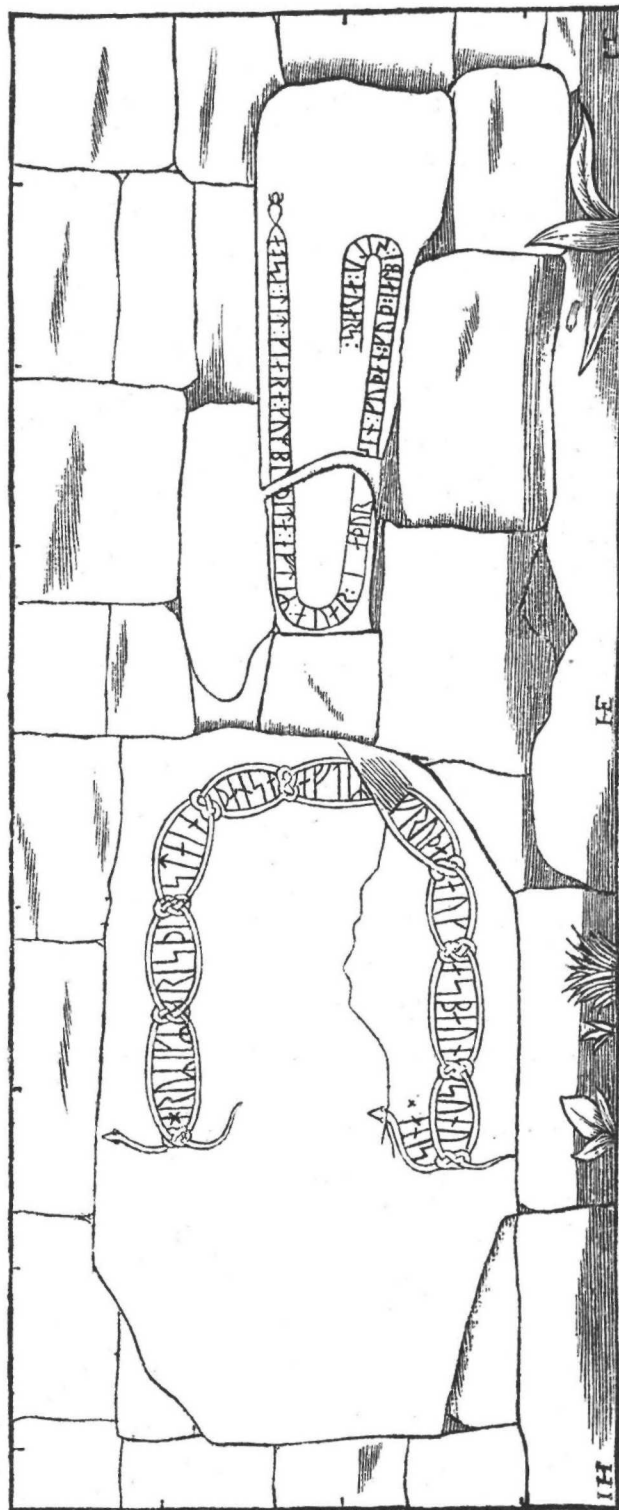
Ristningen är väl bibehållen. Varje ord av inskriften står i sin särskilda ögla av tvenne flätade ormar, och orden åtskiljas genom valknut. Ut i **s** i **rispi** är mellanstrecket för långt både till vänster och till höger, i **s** i **stain** för långt till höger. I **aftr** är högra bistaven av **t** och övre delen av **ir** avflagad, ävensom övre delen av den följande knuten. Ut i **asbaun** utgår bistaven på **b** 2 cm från toppen, 1,5 cm från foten. Ordet **sunu** är ristat **suau**.

Inskriften är följande:

hrurikr rispi stain pansa aftr frupa auk
 5 10 15 20 25 30 35
asbaun suau Utom slingan: **sina** ×
 40 45

Namnet **hrurikr** förekommer runristat blott B. 767, L. 896 Vålsta berg, Nykyrke sn, Södm., undersökt av mig 1899, uti nom. sing. **[ry]rikr** och gen. sing. **ryr: iks** men är i senare fsv. enligt Lundgren vanligt, t. ex. *Rörikær Alguzssun* VGL. IV. Av det midljudande **R** har jag sökt giva en förklaring Ög. 93 Haddestad. På fsv. *Frodhe* och *Asbiorn* meddelar Lundgren ävenledes ex. Ristningen **asbaun** är att jämföra med **asbun** Ög. 47 Herrstadberg och troligen att uppfatta på samma sätt.

Översättning: Rörik reste denna sten efter Frode och Asbjörn, sina söner.

B. 856.